

I § 1 har man inddraget Dele af Lejligheder under Loven, for at ikke en Udstyknings af Lejlighederne skulde kunne benyttes til en Omgaaelse af Lovens Bestemmelser om Nævnenes Kontrol med Huslejen. — I § 2 er der givet Adgang for Lejerorganisationer til at gøre Indstilling om, hvem der skal være Medlem af Nævnet, paa samme Maade som det i Loven er sikret Grundejerorganisationerne. Spørgsmaalet fremkom allerede ved den gældende Lovs første Behandling; men der fandtes den Gang endnu saa faa Lejerorganisationer, at man vel syntes, det var urimeligt at tage Hensyn til dem. Siden har Forholdene udviklet sig saaledes, at der i flere Provinsbyer — der var allerede her i Hovedstaden oprettet Lejerforeninger — er oprettet saadanne Lejerforeninger, og jeg henviser til Bilag 10 og 11, hvor der findes to Andragender dels fra Horsens Lejerforening og dels fra Ringkøbing Lejerforenings Bestyrelse gaaende ud paa at ønske denne Adgang for Lejerforeningerne til at deltage i Indstillingerne. — I øvrigt er vedrørende Nævnsmedlemmernes Kvalifikationer de Bestemmelser optagne, som efter Forhandlingerne her paa Rigsdagen blev optaget i det angaaende Opsigelse vedtagne Tillæg til Loven, dog saaledes, at det er tilføjet, at den, der skal være Lejernes Repræsentant, ikke blot ikke maa være Husejer, men heller ikke maa have taget en Ejendom til brugeligt Pant eller være Administrator af en Ejendom. Dette er i Overensstemmelse med Nævnenes Ønsker. For Husejernes Vedkommende er bevaret Bestemmelsen om, at man i Københavns, Frederiksberg og Gøteborg Kommuner skal være Ejer eller Udlejer af mindst 7 Lejligheder for at kunne være Repræsentant for Husejerne, og der er tilføjet, at denne Bestemmelse med de Lempler, som Forholdene nødvendiggør, kan gøres anvendelig i andre Kommuner efter disses Indstillinger.

Endvidere er det foreslaaet her i § 2, at Kommunerne skal have Adgang til at yde Nævnsmedlemmerne Honorar for deres Arbejde. Her i Hovedstaden er Arbejdet saa omfattende, at det neppe vil være muligt at faa det udført paa anden Maade, end mod, at Vederlag ydes.

Hovedændringerne findes imidlertid i de følgende Paragraffer, hvor den Deling i smaa og store Lejligheder, som den gældende Lov rummer, er foreslaaet ophævet, saaledes at Nævnenes Behandling af alle Lejligheder bliver ganske ensartet, og saaledes at altsaa al Huslejeformhøjelse, lige-

som alle Opsigelser i København, skal undergives Nævnenes Prøvelse. Endvidere er fjernet Bestemmelsen om, at et af Lejeren meddelt Samtykke skal forhindre Nævnet i at udtale sit Skøn om Sagen. Jeg behøver kun at henvise til den Diskussion, vi nylig førte her, for at begrunde disse Ændringer, som altsaa er foretagne efter Nævnenes Ønsker. Jeg tror hermed at have nævnt de fleste af Ændringerne, i alt Fald de vigtigste af dem, og skal da anbefale Lovforslaget til Tingets velvillige Behandling, idet jeg altsaa henleder Opmærksomheden paa dette særlige Forhold med Hensyn til Ønskeligheden af en eventuel ekstraordinært hurtig Fremme af visse af Lovforslagets Bestemmelser.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt. Derefter har Finansministeren Ordet for at fremsætte det i Dag anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (Brandes): Jeg har den Ære at fremsætte for det høje Ting Forslag til Lov om en ændret Affattelse af Lov Nr. 96 af 6. April 1906 om Oprettelse af „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“. Ærede Medlemmer vil erindre, at Grundlaget for Loven om „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“s Oprettelse i 1906 var dette, at der skulde optages Laan i Udlandet, eller med andre Ord, at Hypotekbankens Obligationer skulde sælges til Udlandet, idet man under Forhandlingerne om denne Sag gik ud fra som noget givet, at man altid i Udlandet vilde kunne optage Laan paa saa billige Vilkaar, at det kunde betale sig for Hypotekbanken dernæst at anvende Laanemidlerne til den Virksomhed, som i øvrigt ved Loven bestemtes for Banken. Man var ganske sikker i sin Sag desangaaende, og Forhandlingerne drejede sig mere om, hvor store og hvor hyppige Laan man skulde optage, end overhovedet om Muligheden af at optage saadanne Laan. Lovens § 1 foreslog altsaa dette: Laan i Udlandet som det grundlæggende. I de 10—11 Aar, der er forløbet siden den Tid, er det lykkedes Hypotekbanken 3 Gange at optage Laan i Udlandet. Første Gang var straks efter dens Oprettelse i 1906, da der udstedtes en Serie paa 20 Mill. Kr. Hypotekbankobligationer, og dernæst i 1908, da der atter udstedtes en saadan Serie. Saa gik Tiden til 1912, hvor man naaede til at udstede en halv Serie paa 10 Mill. Kr.; siden da er overhovedet intet Laan blevet optaget i Udlandet. Altsaa,